

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11Csr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215898718
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2017:6215898718.4

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobcu Y. U., B.. XX.XX.XXXX, X. L. XX, zastúpený splnomocneným zástupcom Y.. P. T., B.. XX. XX. XXXX, X. V. U. Č.. XXX, XXX XX L., proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. XC/XXXX/XXXX zo dňa 19. 01. 2012.

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil tunajšiemu súdu dňa 24. 06. 2015 žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku č. X S. zo dňa 19. 01.2012. Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutie rozhodcovského súdu mu nebolo doručené a tým nemohlo nadobudnúť právoplatnosť ani vykonateľnosť. Všeobecné súdy judikovali nezákonnosť totožných rozhodcovských doložiek, ktorá bola dojednaná v súvislosti s jeho poisťovňou zmluvou. Rozhodcovskú doložku si osobitne nevyjednal a ani miesto rozhodcovského konania, ktoré bolo stanovené dodávateľom. Plnenie, ktoré sa vymáha v exekučnom konaní bolo prisúdené na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorou okolnosťou sa exekučný súd nezaoberal. Rozhodcovská doložka vytvára hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu, ktorý je spotrebiteľom, pričom doložka bola dopredu naformulovaná v štandardnej zmluve a miesto rozhodcovského konania stanovil jednostranne žalovaný. Plnenie, ktoré je predmetom exekúcie bolo určené na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky a odporuje dobrým mravom. Exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom, pretože rozhodca ignoroval právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, ktorá skutočnosť odôvodňuje zrušenie rozhodcovského rozsudku.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 20. 11. 2015. Poukázal na ustanovenie § 73 ods. 2 a § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 243d ods. 2 Exekučného poriadku zakazuje, aby vo vzťahu k exekučnému konaniu začatému do 31. 03. 2015 na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný do 31. 12. 2014 sa aplikoval Exekučný poriadok v znení účinnom po 31. 12. 2014. Použitie ustanovenia § 48 ods. 2 Exekučného poriadku v danej veci nie možné a povinnému nemôže prinavrátiť lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobca rozhodcovský rozsudok prevzal v roku 2012 a uplynula prekluzívna jednomesačná lehota na podanie žaloby. Ďalej v písomnom podaní doručenom súdu dňa 08.02.2016 žalovaný uviedol, že rozhodcovské rozhodnutie, ktoré bolo vydané pred 01. 01. 2015 a nebol podaný návrh na vykonanie exekúcie do 31. 03. 2015, účastníkov nezaväzuje. Odpadol predmet sporu v súdnom konaní a už nie je už dôvod na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia. Konanie pred súdom bolo nehospodárne a preto navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Súd prvej inštancie o žalobe rozhodol rozsudkom č. k. 11 Csr/1/2015 - 49 zo dňa 12.02.2016, ktorým žalobu zamietol a žalovanému nepriznal trovy konania. Súd konštatoval, že z ustanovenia § 48 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „EP“) nevyplýva možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a obnoviť plynutie lehoty, pretože v predmetnej veci nejde o rozhodcovské rozhodnutie vydané podľa osobitného zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ale o rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný podľa zák. 244/2002 Z. z.. Žalobca nemohol odvodzovať obnovenie počiatku plynutia lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Súd preto uzavrel, že žalobca doručil žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku súdu, až po uplynutí hmotnoprávnej zákonnej lehoty (dňa 24.06.2015), čím nebola splnená zákonná podmienka, aby súd preskúmaval vecnú opodstatnenosť žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa § 40 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní

4. Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania žalobcu uznesením č. k. 13CoSr/1/2016 - 66 zo dňa 15.08.2017 zrušil rozsudok tunajšieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval názor, že ak exekučné konanie začalo v čase od 01.01.2015 do 31.03.2017, spotrebiteľ mal možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku za podmienok uvedených v § 48 ods. 2 EP. Ustanovenie § 46 ods. 3 zák.č.335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní treba vykladať tak, že toto platí aj pre situáciu, keď, spotrebiteľovi uplynula lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný podľa § 41 ods. 1 zák. č.244/2002 o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase vydania rozsudku a nielen podľa zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Nadriadený súd uložil tunajšiemu súdu, aby po zrušení rozhodnutia sa vysporiadal s tým, či tu bola právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodnutie, ktorého zrušenia sa žalobca dovoľával žalobou.

5. Tunajší súd viazaný právnym názorom nadriadeného súdu spor opätovne prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 01.12.2017. Žalobca zotrval na žalobe a na právnych dôvodoch žaloby, pretože podľa neho existujú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia vzhľadom na neprijateľné ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy a vzhľadom na nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neprijateľnú rozhodcovskú doložku. Dodal, že došlo k premlčaniu nároku žalovaného, pretože poisťná zmluva bola uzatvorená v mesiaci 8/2007.

6. Žalovaný na pojednávanie bol riadne a včas predvolaný a na súdne pojednávanie sa neustanovil a svoju neúčast' nijako neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Súd preto spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to rozsudkami súdov na č. I. 24-42, výpisom z obchodného registra žalovaného Rapid life životná poisťovňa a.s. č. I. 72, obsahom exekučného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 2Er/220/2015, rozhodcovským rozsudok sp. zn. 2C/3706/2012 zo dňa 19. 01. 2012 na č. I. 3-5 (exekučného spisu), poisťnou zmluvou z 29. 08. 2007 č. I. 11 (exekučného spisu), všeobecnými poisťnými podmienkami pre poistenie zjednávané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid a.s. č. I. 12-18 (exekučného spisu), námietkami voči exekúcii zo dňa 20. 06. 2015 č. I. 28 (exekučného spisu), upovedomením o začatí exekúcie z 09. 06. 2015 č. I. 29-31 (exekučného spisu), súdnou doručenkou o doručení rozhodcovského rozsudku zo dňa 18. 02. 2012 č. I. 42 (exekučného spisu).

8. Na tomto základe súd zistil nasledovný skutkový stav:

Sporné strany dňa 29.08.2017 uzatvorili poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX prostredníctvom sprostredkovateľky poistenia, v ktorej žalobca vyhlásil, že návrh poisťnej zmluvy prijal a bol oboznámený so Všeobecnými poisťnými podmienkami pre životné poistenie prvej Česko-slovenskej poisťovne Rapid a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy. K poisťnej zmluve boli pripojené Všeobecné poisťné podmienky označené ako „všeobecné poisťné podmienky pre poistenie zjednávané Prvou česko - slovenskou poisťovňou Rapid, a.s.“, ktoré v bode XV obsahujú rozhodcovskú doložku, podľa bodu 1., ktorej rozhodcovskému konaniu podliehajú všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia, ktoré sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom, pričom rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Ďalej ako pokračujúci text tejto rozhodcovskej doložky je uvedené znenie doložky v osobitných dojednaniach č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX v bode 2., podľa ktorého poisťník a poisťovňa spoločne a zároveň každý samostatne vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami

podrobiť sa namiesto súdneho konania z dôvodu praktickosti, účelnosti a rýchlosti rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto všeobecných poistných podmienok. Ďalej strany prehlásili v tomto ustanovení, že ho chápu ako rozhodcovskú doložku. Žalovaný sa následne v spore so žalobcom obrátil na Arbitrážny súd Košice, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, č. k. 2C/3706/2012 zo dňa 19. 01. 2012. Uvedeným rozhodnutím bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému peňažnú sumu 82,32 EUR a trovy rozhodcovského konania 276 EUR, na tom skutkovom základe, že z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vznikla spoločnosti Rapid life a.s. (žalobca v rozhodcovskom konaní) pohľadávka voči Jozefovi Seifertovi (žalovaný v rozhodcovskom konaní) a to v prisúdenej výške. Rozhodcovský súd svoju právomoc rozhodnúť spor medzi účastníkmi založil na obsahu poistnej zmluvy a časti XV všeobecných poistných podmienok. Z fotokópie súdnej doručky na č.l. 42 exekučného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 2 Er/220/2015 vyplýva, že žalobca prevzal rozhodnutie rozhodcovského súdu dňa 18.12.2012. Spoločnosť Rapid life životná poisťovňa a.s. doručila dňa 30.03.2015 na Exekútorový úrad súdneho exekútora JUDr. Petra Molnára so sídlom v Košiciach návrh na vykonanie exekúcie na základe Rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/3706/2012 zo dňa 19.01.2012. Následne súdny exekútor požiadal tunajší súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 15.04.2015 a súd poveril exekútora vykonaním exekúcie poverením č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.05.2015. Dňa 19. 06. 2015 bolo povinnému (žalobca v predmetnom konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku) doručené upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom bol poučený o práve podať námietky voči exekúcii v zákonnej lehote a o práve podať v tejto lehote (do 14 dní) aj žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Dňa 24. 06. 2015 povinný (žalobca v predmetnom konaní) doručil na exekútorový úrad námietky proti exekúcii a tunajšiemu súdu podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku č. k. 2C/3706/2012 zo dňa 19.01.2012 z dôvodov podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

9. Podľa § 73 ods. 1, 2 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“); ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred prvým januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie dotknuté.

10. Podľa § 46 ods. 3 ZoSRK; ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

11. Podľa § 243d ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti; Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu,4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

12. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku; Exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu,4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

13. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku; Exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu4ead) v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.4g)

14. Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku (do 31. 12. 2014); Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o

opravu rozhodcovského rozsudku podľa §36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

15. Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku t. j. do 31. 12. 2014 (ďalej len „ZoRK“); Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania.

16. Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, účinnom do 31. 12. 2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. r/, ods. 5 Občianskeho zákonníka, účinnom do 31. 12. 2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, účinnom do 31. 12. 2014, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Súd sa pri rozhodovaní spravoval vyššie citovanými ustanoveniami, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci. Dospel k záveru, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola žalobcom podaná opodstatnene.

20. Žalobca sa dožadoval zrušenia Rozhodcovského rozsudku, č. 2C/3706/2012 zo dňa 19.01.2012 Arbitrážneho súdu v Košiciach. Na danú vec sa aplikujú ustanovenia zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, pretože rozhodcovské konanie bolo začaté a skončené pred 01.01.2015 tj. pred účinnosťou novej právnej úpravy zavedenej zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Napádaný rozhodcovský rozsudok bolo vydaný dňa 19.01.2012 tj. za účinnosti zák. č. 244/2002 Z. z. a preto výlučne tento právny predpis sa na danú vec aplikuje. Z hľadiska zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo možné podľa § 41 ods. 1 podať v lehote do 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi. Napádaný rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 18.12.2012. Žalobca v poistnom zmluvnom vzťahu mal postavenie spotrebiteľa a preto mohol podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku do uplynutia lehoty na podanie námietok proti exekúcii, pretože sa jedná o rozhodcovský rozsudok vydaný do 31.12.2014 a to v exekučnom konaní začatom do 01.04.2015. Žaloba bola súdu doručená dňa 24.06.2015, čím bola dodržaná časová požiadavka na podanie žaloby, pretože bola doručená súdu do uplynutia lehoty na podanie námietok voči exekúcii.

21. Súd skúmal existenciu dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedených v ustanovení § 40 ods. 1 ZoRK, či sú takéto dôvody dané a či odôvodňujú zrušenie Rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice č. 2C/3706/2012 zo dňa 19. 01.2012. Žalobcom boli preukázané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku § 40 ods. 1 písm. c), j), g) ZoRK. Dokazovaním súd mal preukázať, že pri dojednávaní rozhodcovskej doložky v poistnej zmluve, nedošlo k individuálnemu dojednaniu takejto rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka bola súčasťou vopred pripravených všeobecných poistných podmienok a žalobca nemal reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah alebo vylúčiť jej aplikáciu. Preto takéto rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je neplatná so zreteľom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie §53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka totiž za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve považuje najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednania rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti súd zistil, že Všeobecné poistné podmienky pre poistenie zjednané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid a.s., majú povahu univerzálnych poistných podmienok, ktoré sú pripravené ako tlačivo a žalovaný ich opakovane používa pri uzatváraní zmlúv rovnakého druhu. Žalobca ich nemal možnosť ovplyvniť žiadnym spôsobom a preto nemal možnosť sa osobitne dohodnúť ani na XV. časti - Rozhodcovské konanie. Z bodu 1. XV. časti VPP vyplýva, že poisťovňa (žalovaný) a poistník (žalobca) sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Z bodu 5. XV. časti vyplýva, že rozhodnutie rozhodcovského súdu v spore, je rozhodnutím konečným a nemožno ho preskúmavať iným rozhodcom alebo rozhodcovským súdom. Podľa názoru súdu, VPP majú konkretizovať dohodnuté podmienky poistného vzťahu a nie vytvárať nové individuálne záväzky účastníka, napríklad vo forme rozhodcovskej doložky. Navyiac súd zistil, že ustanovenie o rozhodcovskom konaní je zahrnuté do pomerne rozsiahleho textu VPP, kde si žalobca nemusel ako poistený uvedomiť dôsledky, že okrem preberania a podpisovania VPP uzatvára so žalovaným aj rozhodcovskú doložku ako osobitnú dohodu o tom, že spory medzi ním a žalovaným budú riešené výlučne v rozhodcovskom konaní. Súd mal preukázať, že Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poistnej zmluve č..., sú dopredu predtlačené, do ktorých sa následne vpisuje číslo konkrétnej poistnej zmluvy, a hoci nasledujú ako samostatne podpísaná časť za VPP, predstavujú súčasť formulárovej predtlačenej poistnej zmluvy, i keď oddelene od ostatných štandardných VPP, ktoré si žalobca ako spotrebiteľ osobne nevyjednáva a nemôže ich ovplyvniť. Dojednávanie rozhodcovskej doložky vo VPP možno charakterizovať ako nekalú obchodnú prax žalovaného s tým, že sa chcel vyhnúť riešeniu sporu pred všeobecnými súdmi, pričom je zjavné, že rozhodcovské konanie bolo smerované skôr k tomu, aby o nároku žalovaného bolo rozhodované pred vopred určeným rozhodcom, ktorého si vyberá sám, pretože ani vo VPP ani v osobitných zmluvných dojednaniach nie je určené, ktorý rozhodcovský súd vec rozhodne. Takáto podmienka vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a nebola prejavom slobodnej a vážnej vôle žalobcu.

22. K záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky vo všeobecných obchodných (poistných) podmienkach dospela aj súdna prax. Súd poukazuje napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/245/2010 zo dňa 30.11.201, uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 258/2015 zo dňa 10.06.2015, nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. I. ÚS/3512/2011 zo dňa 21.11.2013. Obdobným spôsobom platnosť rozhodcovskej doložky vo všeobecných poistných podmienkach (21 - 05 - 07) posudzoval Krajský súd v Banskej Bystrici a to vo veciach sp. zn. 17 Co/405/2014, 17 Co/713/2015, 12 Co/239/2015, 16Co/545/2014. V označených veciach bolo zakotvené rovnaké oprávnenie žalovaného vybrať rozhodcovský súd oprávnený rozhodovať spory vyplývajúce z poistnej zmluvy, čím bolo žalobcovi odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia, či bránenia práva pred všeobecným súdom alebo rozhodcovským súdom, ako aj právo slobodného výberu rozhodcovského súdu. Taktiež dojednanie rozhodcovského súdu žalovaným, je v rozpore s judikovanými rozhodnutiami Súdneho dvoru, ktoré riešia otázku neprijateľnosti zmluvných podmienok, keďže rozhodcovský súd sídli v sídle žalovaného ako dodávateľa, v danej veci v Košiciach (napr. rozhodnutie C-243/08 prípad Q. U. R. a C. R. Q.), čo z hľadiska Smernice č. 93/13/EHS je kvalifikované ako nekalá prax.

23. Na margo námietok žalovaného súd dodáva, že o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku podanej v zákonnej lehote tunajší súd musel rozhodnúť na základe zákonných dôvodov uvedených v zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 a posúdiť žalobu podľa právnej úpravy účinnej v čase vyhlásenia rozhodcovského rozsudku. Ustanovenie § 243d ods.

1 EP nadobudlo účinnosť ku dňu 01.01.2015, čím zo zákona došlo ku strate materiálnej záväznosti v prípade rozhodcovských rozhodnutí vydaných do 01.01.2015, ak nebol podaný návrh na vykonanie exekúcie do troch mesiacov od účinnosti zákona, čo však nie je daný prípad, pretože Rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice č. 2C/3706/2012 zo dňa 19.01.2012 bol na exekúciu daný a návrh bol včas doručený súdnemu exekútorovi dňa 30.03.2015. Podstatu predmetného sporu tým nevyriešila legislatívna zmena spočívajúca v zavedení ust. § 243d ods. 1,2 EP s účinkami od 01.01.2015 do právneho SR. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku pre žalobcu mala svoje opodstatnenie, pretože zákonným spôsobom bolo potrebné začaté konania dokončiť v záujme právnej istoty žalobcu v tom, že rozhodcovský rozsudok nestratil v zmysle § 243d ods. 2 EP nielen materiálnu vykonateľnosť, ale nie je vykonateľný ani formálne, pretože bol vydaný orgánom bez právomoci.

24. Na základe vykonaného dokazovania, tak ako súd už uviedol, mal nesporne preukázané, že medzi účastníkmi nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej doložky (zmluvy) pri uzatváraní poisťnej zmluvy, zároveň súd zistil, že pri rozhodovaní rozhodcovského súdu boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a rovnosť účastníkov rozhodcovského konania, preto potom súd považoval nárok žalobcu za dôvodný, žalobe žalobcu vyhovel a zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok z dôvodov uvedených v ustanovení § 40 ods. 1 písm. c), j), g) zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. Ustanovenie § 43 ods. 1 ZoRK určuje ďalší postup v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. V spore bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí vrátane trov odvolacieho konania (§396 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Veľký Krtíš písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.